

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Doch al ware het ook dat wij, of een Engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!”

GAL. 1:8.

No. 17.	Abonnementsprijs per jaar:	3e Jaargang
1 SEPT.	Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	1898.

REDEVOERING

door President GEORGE Q. CANNON gehouden in de Conferentie van de Utah Ring van Zion, 17 April 1898.

(Vervolg van pag. 245.)

Eenige dagen geleden las ik de geschiedenis van eenen man met name George Muller. Hij was een buitengewoon man. Hij is drie en negentig jaren oud geworden en stierf korten tijd geleden. Hij was onafhankelijk in zijn geloof. Ik weet niet of hij zich ooit aan eene kerk aansloot of met eenig bijzonder kerkgenootschap gemeenschap hield; nochtans was hij in bijna al de genootschappen goed bekend. Ongeveer vijftig of zestig jaren geleden bemachtigde hem de gedachte, dat hij zou trachten het lijden en het onrecht te verminderen, die in de wereld bestonden. In 1849 gelukte hij er in, een weeshuis op te richten, niet ver van Bristol, Engeland. Tot den tijd van zijn dood was hij er in geslaagd vijf weeshuizen te bouwen, en hij had meer dan tweeduizend kinderen, voor wie hij zorgde en die hij opvoedde. Hij had een korps assistenten, en zijne uitgaven voor dit werk beliepen omtrent 130,000 dollars per jaar. De voordeelen van hetgeen hij deed waren zeer uitgestrekt. Hij heeft ongeveer anderhalf millioen Nieuwe Testamenten, ongeveer een half millioen Bijbels en groote hoeveelheden andere schriften verspreid. Alles tezamen genomen, heeft hij van af den tijd toen hij begonnen heeft tot aan zijnen dood, meer dan zes millioen dollards (vijftien millioen guldens) in dit werk uitgegeven. Dit verhaal, zoo ver als ik gegaan ben, bevat natuurlijk in het geheel niets merkwaardigs, want andere mannen hebben ook groote sommen uitgegeven om het lijden van hunne medenatuurgenoten te verzachten. Doch dit is het merkwaardige van dit geval — en het is een voorbeeld van het beginsel, waarover ik spreek: deze man heeft nooit een menschelijk wezen om hulp gevraagd; hij heeft

nooit om een gulden gebedeld; hij verzocht nooit iemand, hem geld te geven! Zoo nauwkeurig was hij in dat opzicht, dat hij voor verscheidene jaren niet wilde openbaar maken hetgeen hij deed, omreden het dan iemand zou kunnen bewegen om deze zaak in handen te nemen. Welnu, hoe kon hij het volbrengen? Hij zelf was een arm man, en somtijds, nadat hij met een eetmaal klaar was, wist hij niet, van waar het volgende zou komen. Hij bezat geene actiën, hij had geen persoonlijk inkomen van eene andere bron; en toch, zooals ik gezegd heb, verkreeg en gaf hij meer dan zes millioen dollars uit. Dit deed hij door de macht van het gebed! Ons zelfs, die met de gevolgen van het gebed zoo goed bekend zijn, komt het ongelooflijk voor, dat dit werk door een enkel man kan gedaan worden door den invloed van het gebed; doch het wordt als waarheid verklaard, dat hij dat alles volbracht zonder menschelijke hulp te vragen, maar door God in het gebed aan te roepen, om hem de middelen te geven om zijn werk voort te zetten. In antwoord op zijn gebed kwamen er menschen, die hem geld gaven. Met degenen die met hem waren, riep hij den Heer aan, om den weg te openen en in zijne dagelijksche behoeften te voorzien, en hij kwam nooit te kort. Hij was hierover jaloersch dat niemand de eer er van zoude bekomen; en zoo bezorgd was hij, dat God de eer er van zoude hebben, zooals ik gezegd heb, dat hij zijne behoeften niet aan de menschen wilde bekend maken. Kort en tijd vóór zijnen dood daagde hij de wereld uit om te bewijzen, dat hij ooit een menschelijk wezen om hulp gevraagd had.

Voor mij is de levensgeschiedenis van dezen man zeer treffend. Ik zeide tot mijzelf: „Hier is een voorbeeld van hetgeen God zelfs aan iemand wil doen, die het Priesterschap van den Zoon van God niet draagt — een man die zulk een biddend vertrouwen en zulk een voortreffelijk geloof in God heeft, dat hij op Hem tot in het uiterste kan rekenen.” Ik geloof de geschiedenis met al mijn hart. Ik geloof dat het mogelijk is dit te doen. Mijn eigen leven toont dit aan in eene kleine mate. Ik heb veel gepredikt zonder male of buidel en ik heb nog nooit een menschelijk wezen om iets gevraagd, dat ik noodig had. Het zoude voor mij eene groote beproeving geweest zijn, om aan mijne medemenschen hulp te moeten vragen. Toen mij het eerste geld op mijne zending gegeven werd, gevoelde ik mij zoo beschaamd om het aan te nemen, dat ik het aan de weduwe teruggegeven heb, die het mij geschonken had, want ik kon er mijzelf niet toe brengen om het aan te nemen. Ik heb er mij echter van bekeerd, omdat ik wist, dat het verkeerd was; ik ontroofde die vrouw eenen zegen, door dat geld niet te nemen. Maar ik had dit terugtrekkend gevoel — misschien was het hoogmoed; en ik kon er mijzelf niet toe overhalen om aan de menschen geld te vragen, maar ik kon tot den Heer gaan; en ik ging tot Hem, en Hij verzorgde mij op de merkwaardigste wijzen. Ik was op de Sandwich-Eilanden, waar een picayune — zes en een quart cent — voor hen zooveel waard was als misschien vijftig dollars voor ons tegenwoordig; en ik

herinner mij, dat Broeder en Zuster F. A. Hammond mij vroegen, waar ik dacht nieuwe kleederen te verkrijgen, daar mijne kleederen zeer versleten werden. Dit kon ik hun niet vertellen. Ik zeide, „De Heer zal het teweeg brengen,” omdat ik wist, dat Hij de gebeden hoorde en verhoorde; en dit deed Hij. En is dit niet de ondervinding van honderden Ouderlingen — zal ik niet zeggen, duizenden? Er zijn misschien honderden in deze vergadering, die in dit opzicht dezelfde ondervinding gehad hebben als ik. En indien de Heer de gebeden van nederige Ouderlingen kan verhooren en hen van geld voorzien, kan Hij dan niet de gebeden van zijne dienstknechten aangaande grootere ondernemingen verhooren, waarvoor meer middelen en meer geloof noodig zijn? Zeker kan Hij dit. De macht Gods is niet beperkt tot het leveren van een kleedingstuk. Zooals ik gezegd heb, behoort de heele wereld Hem. De hemel der hemelen is des Heeren. Het vee op duizend heuvelen, de visschen die in de zee zwemmen, en alles wat op de oppervlakte der aarde is — alles behoort Hem toe. En Hij heeft Zijne agenten bij duizenden gereed om Zijnen wil te doen, en om hulpmiddelen voor Zijne kinderen te zijn. Zij zijn misschien voor ons onzichtbaar, alhoewel men hen somtijds moge zien; maar niettegenstaande zijn zij om ons heen, en wij kunnen hunne hemelsche tegenwoordigheid gevoelen. Welnu, hoe gemakkelijk is het voor hen om de dingen te besturen, te leiden en te vormen, om den Heer en Zijne doeleinden te dienen. Hij heeft dit in verband met Zijn werk altijd gedaan. Hij heeft onze vijanden verwijderd, wanneer het scheen alsof wij zouden omkomen. Hij heeft gemaakt, dat de wrok der menschen Hem geprezen heeft. Hij heeft hunne listen verslagen, en hunne welgevormde plannen heeft Hij te niet gedaan. En Hij is in staat om dit altijd te doen, en zal het doen, indien wij maar geloof in Hem willen hebben en gelooven, dat Hij dit kan doen, en onwankelbaar vertrouwen in Hem stellen. Alles wat noodig is, is te weten, wat de rechte zaak is die men moet doen. Hoe zullen wij dit weten? Wij kunnen het weten, door het te ontvangen door de aangestelde autoriteit, die God op de aarde geplaatst heeft om Hem te vertegenwoordigen. Indien het woord des Heeren door die autoriteit tot ons komt, en een gebod ons gegeven is om een zeker ding te doen, laat mij u zeggen, in den naam van den Heer Jezus, dat zulks kan gedaan worden, indien wij het willen doen. Het moge zoo onmogelijk schijnen als het doorgaan door de Roode Zee voor de Israëlieten. Toen zij bij de Roode Zee aangekomen waren, hadden zij de zee vóór zich, bergen aan beide zijden, en hunne vijanden achter hen. Maar de Heer had macht naarmate de omstandigheden het verlangden. Hij deed Zijnen dienstknecht Mozes de Roode Zee slaan, en een weg ter ontkoming werd voor Zijn volk geopend. Zoo is het nu, en zoo zal het altijd zijn, wanneer Zijn volk het vertrouwen in Hem stelt en in geloof doet hetgeen Hij van hunne handen verlangt. Indien zij dit willen doen, is er niets dat het volbrengen van het werk kan verhinderen, hetwelk hun is toevertrouwd.

Geloof gij dit niet, mijne broederen en zusters? Ik weet, dat gij het gelooft. Ik weet, dat in ieder hart in deze vergadering, waarin geloof woont, er een antwoord gereed is, dat dit de waarheid des hemels is, en dat alles wat God van onze handen verlangt, bij Hem mogelijk is. Daarom ben ik verheugd dat deze Tabernakel gebouwd is. Ik verblijd mij dat het geloof van de Heiligen der laatste Dagen voldoende geoefend werd om dit te doen. Gaat voort met uwe goede werken, mijne broederen en zusters. Gaat voort met geloof te oefenen. Gaat voort, het beginsel van eenheid en liefde in uw midden te bevorderen. Houdt op met kwaad te doen. Houdt toezicht over uwe kinderen. Eert de Priesterschap van den Zoon van God. Laat geen woord in uwe straten, of in uwe huizen, of in uwe samenkomsten gesproken worden, dat het werk en de dienstknechten Gods zouden benadeelen, of dat in eenige wijze den Geest van God konde grieven. Het is waar, Zijne dienstknechten zijn feilbare mannen. Niemand kent hunne feilbaarheid beter dan zijzelf, in het algemeen sprekend. Zij weten, hoe zij vreesden de verantwoordelijkheid te dragen, welke God op hen geplaatst heeft. Joseph F. Smith en George Q. Cannon, die heden hier zijn, hebben nooit het ambt verlangd, hetwelk zij dragen. Wij zouden het beiden vermeden hebben, indien wij het hadden kunnen doen. Wij zochten geene macht, maar hebben getracht tegen het ontvangen ervan te protesteeren. Niets dan het bevel van God had ons kunnen overhalen om het te nemen. Maar God heeft geboden; Hij eischte dit van ons, en wij zijn hier vandaag, in deze plaats staande, die wij niet gezocht hebben. Zoo is het met ons allen. Gij allen die Wilford Woodruff kent, weet, dat deze man nooit eenig streven had om over deze Kerk te presideeren. Hij presideert heden, omdat God het van zijne handen verlangde. Daarom, zoudt gij deze mannen niet ondersteunen? Zoudt gij niet voor hen bidden? Zoudt gij hen benijden? Zoudt gij kwaad van hen spreken en jaloersch op hen zijn? Ik zeg, neen; want indien gij het doet, zoo zal God toornig op u zijn. Ik heb over de Eerste Presidentschap gesproken; doch ik moet mijne opmerkingen niet bij hen bepalen; zij kunnen met dezelfde kracht op de Twaalf Apostelen en op de Ring-Presidenten in toepassing gebracht worden. Edward Partridge heeft het ambt van President van den Utah Ring van Zion niet verkregen, omdat hij het zocht. David John staat niet waar hij staat, omdat hij het verlangde; zoo ook Reed Smoot niet. Het zelfde is ongetwijfeld het geval met den Hoogen Raad, en met de Bisschoppen, en met al de dienstknechten Gods. Men verkrijgt geene plaats in deze Kerk, omdat men er naar tracht. Indien het bekend was, dat een man er naar streefde een zeker ambt in de Kerk te bekleeden, zoude dat feit zelf hem afwijzen, want zijn wensch zoude niet toegestaan worden. Dit is het geval met de ambtenaren van deze Kerk. Maar wij worden somtijds behandeld en er wordt somtijds over ons gesproken, alsof wij burgerlijke amtenaren waren — mannen die trachten eene plaats te verkrijgen door de stemmen

van hunne medeburgers. Dit hebben wij niet gedaan; de regel die in dit opzicht op burgerlijke ambtenaren toegepast wordt, heeft op ons geen betrekking. Wij zijn niet verantwoordelijk aan — ik wilde zeggen, aan het volk; ja, dit zijn wij wel; maar wij zijn tegenover God verantwoordelijk. God heeft ons gekozen en benoemd, en Hij moet ons terecht zetten, indien wij verkeerd doen. Hij heeft ons aan het volk voorgesteld, en het volk heeft ons aangenomen. Wij staan in die plaats en betrekking. Ik haal dit aan, omdat gij weet, wat er van tijd tot tijd gebeurd is, en gij kent den geest waaraan sommige mannen zich overgeven, betreffende deze dingen. Wij doen zoo goed als wij maar kunnen, en wij streven er naar, in ieder opzicht een voorbeeld voor het volk te zijn. Wij streven er zelve naar, geloof te oefenen, en wij doen vele dingen, die wij natuurlijk niet zouden doen, maar die God ons in het hart geeft te doen. Wij trachten met onze beste bekwaamheden om voor dit volk een voordeel te zijn. De gedachte, dat wij deze verantwoordelijke plaatsen bekleeden, en dat wij de daaraan verbonden verantwoordelijkheid niet op ons zouden nemen — de gedachte alleen van zulk iets doet mijne ziel in mij bijna sidderen. Te denken dat God mij eene verantwoordelijkheid zoude geven, die ik niet zoude vervullen; dat Hij mij in een ambt geplaatst heeft en dat ik als een nutteloos man zoude staan, als een blinde wachter, en als een stomme herder, die niets zoude doen om voor de kudde te zorgen, is een zoo afschuwelijk iets voor ieder gevoel van mijn hart, dat ik het niet verdragen kan. Wanneer ik den Heer ontmoet, wil ik Hem ontmoeten zonder strafbaar te zijn of door Hem veroordeeld te worden. Ik wil werkzaam zijn; ik verlang alles te doen, wat in mijne macht staat; ik wil dag en nacht werken met al de bekwaamheid en kracht, die God mij gegeven heeft, in mijn ambt en roeping. President Woodruff en President Smith, weet ik, gevoelen ook zoo. President Woodruff is een wonder in dit opzicht. Niettegenstaande zijnen gevorderden ouderdom, doet hij alles wat een man van zijne sterkte kan doen, en veel meer, denk ik dikwijls, dan hij zou moeten beproeven. Dit is de geest, die op de Eerste Presidentschap rust. Wij zijn begeerig het volk te redden. Wij zijn verlangend om zelf geloof te hebben, en dit geloof in de harten van de Heiligen der laatste Dagen te doen ingang vinden, opdat wij allen mogen opgroeien tot den toestand, die noodig is om in de tegenwoordigheid van den Heere Jezus in te gaan; dat gij tot ons niet kunt zeggen, dat wij tegenover u niet getrouw geweest zijn, dat wij over u niet gewaakt hebben, en dat wij uwe belangen niet onzelfzuchtig en met het oog op de eer van God, gadegeslagen hebben; en dat wij, van onze zijde, hoop ik, in staat zullen zijn, te zeggen dat gij den raadgevingen gehoorzaam geweest zijt, welke God ons gegeven heeft, dat gij naar Zijne stem geluisterd hebt, zooals deze aan ons geopenbaard werd, en dien raad zonder aarzelen, zonder murmureeren of foutvinden gehoorzaam geweest zijt. Wij hopen, dat dit het geval zal zijn; want eens zullen wij vóór den rechterstoel van

onzen Heer en Zaligmaker staan, om door Hem geoordeeld te worden. De daden die wij in het vleesch gedaan hebben, de woorden die wij gebruikt hebben, de invloed dien wij uitgeoefend hebben, voor dat alles zullen wij geoordeeld worden. Niet een onzer kan het oordeel van den Heer, onzen God, ontgaan.

Daarom, mijne broeders en zusters, laat mij u dezen namiddag in deze plechtige vergadering (want het is eene plechtige vergadering) ernstig uitnoodigen, om op uwe handelingen te letten. Het woord Gods is u geleerd. De dienstknechten Gods zijn in uw midden geweest en hebben met u gewerkt. Gij allen weet, dat dit het werk van Góð is. De macht Gods heeft de bediening van de Ouderlingen begeleid. De zieken zijn genezen en vele machtige werken zijn in uw midden geschied. Gij weet daarom voor uzelf, dat de Heer met Zijn volk en met ons is. Nu dan, luistert naar de stem van Zijnen Geest. Beoefent dien Geest, en zoekt hem dag en nacht. Indien gij dit wilt doen, zeg ik u, dat God zich aan u zal openbaren, zooals Hij nooit te voren gedaan heeft; de vizioenen der eeuwigheid zullen voor u open zijn; engelen zullen u bedienen, en de macht Gods zal op u als personen en als een volk nederdalen. Dit zeg ik u in den naam des Heeren, en als Zijn dienstknecht. Dit zal zeer zeker het geval zijn met dit volk, indien zij willen doen hetgeen de Heer van hen verlangt, en geloof willen oefenen, en het kwaad van zich verwijderen.

Laat ons werken om onzen tweeden staat te volbrengen. O! dit is de groote wensch van mijn hart voor mijne broeders en zusters en voor mijzelf. Wij waren getrouw in onzen eersten staat. Wij wilden niet naar Satan luisteren. Dientengevolge zijn wij heden hier, bekleed met sterfelijkheid. Nu zijn we in onzen tweeden staat, en Satan tracht weér, ons te verleiden. Hij wil, dat wij naar hem zouden luisteren. Hij zou ons willen verderven, en zou ons verstand met het gift des doods willen vullen. Aan de andere zijde dringt God bij ons aan door Zijnen Heiligen Geest, om niet naar Satan te luisteren. Van Kaïn is gezegd, dat hij Satan meer liefhad dan God. Dat is een ongelukkige toestand voor een menschelijk wezen. Laat ons God meer liefhebben dan Satan. Laat ons naar dien aartsverleider en verderver niet luisteren, die tegen God en Zijnen Uitverkorene in opstand is gekomen, en een derde gedeelte van onze broeders en zusters verleid heeft — die hen weggevoerd heeft in de hel, om zijne engelen, zijne agenten te zijn, om zijnen wil te doen; en zij streven er nu naar, het overige deel van de kinderen Gods te verderven en de plannen Gods te vernietigen. Laat ons gedurende onzen tweeden staat getrouw zijn. Het komt er niet op aan, hoe arm wij mogen zijn, of wat onze omstandigheden zijn, laat ons onze oprechtheid bewaren en de geboden Gods onderhouden, opdat wij ten laatste in de tegenwoordigheid Gods mogen terugkomen, onzen tweeden staat gehouden hebbende en de zending volbracht hebbende, welke Hij ons op aarde gegeven heeft; dat Hij ons moge welkom heeten, zooals wij onze zonen welkom heeten, wanneer zij terug naar huis komen, na getrouwe

zendingen volbracht te hebben, doch met veel grootere blijdschap; dat, wanneer wij onzen Vader in den hemel en onzen Ouderen Broeder Jezus ontmoeten, zij tot ons mogen zeggen: „Gij hebt uwen tweeden staat bewaard; gij zijt te midden van verleiding, zonde en duisternis getrouw en waarachtig geweest; gij hebt uwe dapperheid behouden; nu is er vóór u een nimmer eindigende weg van heerlijkheid en eer, en alles wat in de beloften van God bevat is.”

God helpe ons allen om dit te doen, met al onze familiën, onze kinderen, en ons nageslacht. Dit is mijn nederig gebed voor u dezen namiddag, in den naam van Jezus Christus. Amen.

Eene „Rollende Kerk”

Amerika heeft tegenwoordig eene „rollende kerk,” eene vinding van den Anglikaanschen bisschop van Dakota. De officiële naam van deze nieuwigheid is „prayingcar.” Het is eene kerk op een spoorbaan, die bestaat uit een wagon van 25 meter lengte en 5 meter breedte; zij kan 100 à 120 personen bevatten.

De ingang is met zorg geschilderd en versierd. Het inwendige ziet er keurig, zelfs kostbaar uit: op den achtergrond bevinden zich het altaar, de doopvont en het orgel, dat uit den aard der zaak van bescheiden afmeting is. De bisschop reist zelf met zijne kerk meê; voor hem is achter het altaar eene kleine ruimte gereserveerd, welke hem dien tot slaapkamer, keuken en eetzaal; zijn bediende moet tegelijk zorg dragen voor zijnen meester en optreden als getuige bij het doopen.

De groote uitgestrektheid van Dakota, ongeveer gelijk aan Engeland, heeft den stoot gegeven aan het denkbeeld tot het bouwen van zulk eene kerk. De bevolking bedraagt slechts 600,000 personen, waaronder een groot aantal Sioux-Indianen. Het valt moeilijk in die streken leeraars te krijgen. Maar nu gaat de „prayingcar” over de spoorlijn en blijft waar de bisschop het noodig acht. Hij zelf neemt den dienst waar, leidt het gezang, spreekt, doopt, voltrekt huwelijken en gaat na gedaan werk verder.

De Nieuwe Spokkelaar.

Een Groenlandsch Nieuwsblad.

De noordelijkste courant der wereld verschijnt op het schier-eiland Groenland en is voor de daarwonende Eskimo's bestemd.

Dit blad, hetwelk den titel „Leesstof” draagt, wordt door een zendeling der broedergemeente, Möller genaamd, uitgegeven, die zetter, drukker en uitgever in één persoon is. Hij heeft, gesteund door het Deensche letterkundige genootschap te Kopenhagen, in de hoofdstad Godthaab een kleine drukkerij opgericht en onderneemt tweemaal in de maand eene reis op sneeuwschoenen, om zijn blad te verspreiden.

In den beginne waren er enkel grove teekeningen in, die de nieuwsgierigheid moesten opwekken en de verbeeldingskracht verscherpen; later volgden letters, lettergrepen, woorden en eindelijk geheele volzinnen, die tot korte berichten over dagelijksch nieuws bijeengevoegd werden. Möller heeft inderdaad door zijn blad letterlijk zijn landgenooten lezen geleerd. Zij hebben daarom groot vertrouwen in hem, beschouwen hem als een apostel, en zijn hem bijzonder genegen.

De Jong b.

Een vriendelijke Stem uit Utah.

O! Broeders en Zusters, wat zijn wij verblijd,
Te lezen en van u te hooren!
Dat, hoe ook de wereld Gods kind'ren benijdt,
En hoe ook de Satan Gods wetten bestrijdt,
Zijn liefde-*Stér* voor ons blijft gloren.

Wij lezen met blijdschap uw voorspoed en vreugd
In 't heerlijke werk onzes Heeren.
En hoe ook de wereld beschimpt onze deugd,
En Satan zich in onze droefheid verheugt,
Zoo zullen wij God toch vereeren.

Gaat voort dan, O! Broeders en Zusters, te zaam;
Voor u stijgen onze gebeden.
Al werpt ook de wereld een leelijke blaam,
Al schendt ook de Satan Gods heiligen naam,
Die voor ons aan 't kruis heeft geleden.

Toch zullen wij winnen, — geen twijfel daaraan —
Daar wij in des Heeren kracht strijden.
Al is dan ook somtijds wat moeilijk het gaan,
Dan wacht ons toch zeker, aan 't einde der baan,
De Kroon en een eeuwig verblijden.

Zuster J. J. KRAGT.

Notitie van Conferentie.

De Conferentie van de Arnhemsche Afdeeling van de Kerk zal gehouden worden op Zondag 18 September 1898. De eerste vergadering zal om 10 uur geopend worden in het lokaal Walstraat 14, te Arnhem, en eene tweede vergadering zal 's avonds plaats hebben om 7 uur in het lokaal „Het Nut van het Algemeen”, eveneens te Arnhem. Alle vrienden en onderzoekers van het Evangelie zooals door ons gepredikt, zoowel als de broeders en zusters worden vriendelijk verzocht deze Conferentie bij te wonen.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

ALF. L. FARRELL, 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

De Aard der Zending van Joseph Smith.

Wanneer wij betreffende de zending van Joseph Smith een grondig onderzoek doen, komen wij tot het besluit, dat er slechts twee meeningen daarover mogelijk zijn; óf het werk is van goddelijken oorsprong, óf het is een trotseerend menschelijk plan, vol verzonnen list. Joseph Smith moet de sluwste onder zijne menschelijke broederen geweest zijn, óf als een nederig werktuig in de hand van een Hooger Wezen gebruikt zijn. Zijn werk moet aan menschelijke scherpzinnigheid of aan de goddelijke wijsheid toegeschreven worden. Welke van de twee zijden zullen wij aannemen, wanneer wij weten, hoe het werk in het leven geroepen werd? Wij zullen na een grondig onderzoek inzien, dat slechts de eene mogelijk is.

Toen Joseph Smith zijne eerste openbaring ontving, was hij, zooals algemeen bekend is, een jongen van zeer gebrekkige opvoeding en van geringe wereldsche ondervinding. Stellen wij ons een oogenblik voor, dat het idee van eenen nieuwen godsdienst te beginnen, in hem opkwam, zoo kunnen wij de vraag stellen: „Wanneer is dat idee opgekomen?“ Jongens kwellen zich gewoonlijk niet met het doel, eene omwenteling van de toestanden, die in de wereld bestaan te bewerken. Wie kan zich niet herinneren, dat hij in de dagen zijner kindschheid een schoon paard, een geveer en dergelijke voorwerpen als veel gewichtiger beschouwde dan al de geloofsartikelen en belijdenissen van de wereld? Aan eenen jongen toe te schrijven het gronden van een veelomvattend godsdienststelsel, zooals datgene dat wij nu beschouwen, is onbegrijpelijk.

Indien Joseph Smith toen ter tijde een geleerde van rijperen leeftijd was geweest, zoo zou de zaak heel anders voorkomen. Doch dit was hij niet. Josef, de zoon van Jakob, deelde zijnen broeders op eene waarachtige en onschuldige wijze zijne profetische droomen mede en geraakte daarvoor door eene verraderlijke hand in gevangenschap; hetzelfde was met dezen jeugdigen ziener het geval. God koos hem voor dit werk op eenen tijd van zijn leven, waar hij het minst geneigd was, een werk van dien aard door zijne eigene wijsheid en kracht te gronden. Mahomed was 40 jaren oud toen hij zijn werk begon, had veel gereisd en veel van de wereld gezien. Luther had reeds al de theologische kennis verworven, die toen ter tijd verkrijgbaar was, vóór het gedacht van een protest tegen Rome in hem opkwam, en zijne wankel-

moedige houding gedurende verscheidene jaren toont, dat hij van zijne zaak niet zoo erg zeker was. Niemand zou op den ouderdom van 14 of 15 jaren als hervormer optreden. Wij kennen slechts eenen, die op twaalfjarigen leeftijd de theologische leeraars van zijnen tijd door zijne vragen en antwoorden kon verbazen. En dit was de jongeling van Nazareth, die de verlosser der wereld geworden is. Wij erkennen dat Hij door den goddelijken Geest, die op Hem ruste beïnvloed werd. Er is geen andere verklaring mogelijk aangaande het feit, dat Joseph Smith op den leeftijd van 15 jaar het groote idee ontving, waarvoor hij leefde en stierf. De Geest ruste op hem, Hij beïnvloedde en leerde hem.

Er zijn genoeg bewijzen dat, ten tijde als de Profeet zijne eerste openbaring ontving, hem leerlingen gegeven werden, die in tegenstrijd waren met alles wat de wereld als waarheid aangenomen had. Er bestonden toen zooals heden, onder de menschen twee meeningen betreffende de Kerk. Sommigen hielden het er voor, dat slechts éene Kerk de ware leer had, met uitsluiting van alle andere godsdienstige genootschappen. Anderen daarentegen geloofden, dat niet slechts eene Kerk de alleenzalmakende Kerk was, maar dat allen tezamen een element zouden bevatten, hetwelk zooals zij hoopten, de „onzichtbare” Kerk genoemd kan worden. Joseph zelf was de eerste mening een weinig toegedaan. Hij had eene voorkeur voor de sekte der Methodisten en zocht zijne vrienden onder de vertegenwoordigers van dat stelsel. Nu schijnt het zeer waarschijnlijk dat een jongen, die, indien zoo iets in het geheel te denken was, door zijne eigene wijsheid een nieuw godsdienststelsel wenschte te gronden, op een reeds gegeven fundament zoude bouwen. Indien Joseph slechts door zijne eigene wijsheid beïnvloed geweest was, zoo had hij ongetwijfeld eene nieuwe gemeente van de Methodistenkerk tot stand gebracht, waarin hij eenige vormen die hem tegenstonden, zoude weglaten en zekere verbeteringen volgens zijne ideeën zoude bijvoegen. Dit is in de wereld reeds ontelbare keeren voorgekomen. Want wat zijn al de populaire kerken anders dan takken van den grooten Roomschen stam, die, in geest vereenigd, alleen door andere vormen van elkander verschillen? Geen mensch kan door zijn eigene wijsheid eene oorspronkelijke kerk oprichten. Hij is afhankelijk van de opvoeding en toestanden, die hem omringen, en al hetgeen hij uit zichzelf kan bewerkstelligen, is datgene te verbeteren wat reeds bestond. Buiten deze grenzen reikt de menschelijke wijsheid niet.

Nu is echter plotseling aan Joseph Smith toevertrouwd, dat al de kerken in dwaling zijn. Noch éene kerk alleen, noch allen tezamen waren de ware Kerk. Dit is de aanstootgevende leer, die hij, tot zijne eigene groote verwondering, bevolen werd te verkondigen. Van waar kwam deze nieuwe leer, die hem, den jongen man, plotseling met de heele wereld in tegenspraak stelde? Maar één antwoord op deze vraag kan verstandig schijnen. Hij verkreeg het op dezelfde manier als eens Paulus, die door een hemelsch gezicht van het feit overtuigd werd, dat ieder stelsel van Joodsche

godgeleerdheid op dwaling rustte en dat de gekruisigde Galileër de Zoon Gods was.

Verder was het eene belofte van het Nieuwe Testament, die Joseph bewoog tot den eersten stap op zijnen nieuwen weg. Met kinderlijk geloof stelde hij zijn vertrouwen in deze belofte, welke door hare eenvoudigheid verheven is: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, * * * * * en zij zal hem gegeven worden”. Hij gevoelde zijn gebrek aan wijsheid, hij leed geestelijke pijn in de duisternis, die hem omringde. Doch in zijn bitterste gevoelde hij de waarheid van deze belofte en hij ging heen, om ze te beproeven. Het gevolg daarvan was, dat zijn verstand aangaande den toestand der wereld verlicht werd, en hij zich van den hemel geroepen zag, om aan dezelve eene boodschap te brengen.

Zullen wij nu beweren, dat hij zich vergiste, dat zijn geest door het gebed verduisterd werd? Dan moeten wij toegeven, dat de Bijbel hem op een dwaalspoor leidde. Indien Joseph bedrogen was, dan moet de macht der duisternis het gedaan hebben. Dan moeten wij aldus aannemen, dat de Heer zijn vertrouwend gebed beantwoordde door hem aan de macht van Satan over te geven. Doch indien er eenige waarheid in de beloften van het woord Gods is, zoo moeten wij toegeven, dat het gebed van den jongeling door Dengene beantwoord werd, aan wien de innige bede gericht was. Men moet hierbij niet vergeten, dat er verscheidene getuigen zijn die benevens Joseph Smith de waarheid van deze beweringen bevestigen, hoofdzakelijk echter de goddelijke hulp in het bekomen van het Boek van Mormon. Het is herhaaldelijk verklaard geworden, dat deze getuigen hunne woorden nooit herroepen hebben. Eenigen hunner hebben zich bij andere genootschappen aangesloten en stelden zich zelfs in bittere vijandschap tegenover Joseph Smith en zijn vrienden, maar nooit verloochenden zij hunne getuigenissen. Zij bleven integendeel standvastig tot de laatste oogenblikken van hun leven en zelfs op hun sterfbed, toen zij reeds den voet op den dorpel der eeuwigheid gezet hadden, betuigden zij de waarheid van hunne verklaringen. Aan de macht van deze bewijzen is nog nooit met goed gevolg weerstand geboden, en zij zal ook nooit overweldigd worden. Men kan moeilijk gelooven, dat deze mannen hun levenlang de leugen vereerden en eindelijk met het bedrog op hunne lippen in het graf daalden. Hunne getuigenis moest door verstandige wezens als waarheid aangenomen worden.

Men heeft beweerd, dat deze getuigen eveneens bedrogen werden door iemand die vóór hen in de gedaante van eenen engel verscheen. Doch deze ingeving berust ongeveer op dezelfde mogelijkheid als die van de hooge priesters, die de Roomsche soldaten deden zeggen dat het lichaam van Christus door zijne discipelen gestolen was, terwijl dezen, namelijk de soldaten, sliepen, alsof het mogelijk ware, de dieven te zien terwijl men in den slaap is. Diegenen welke voorgeven te gelooven, dat de getuigen van het Boek van Mormon door iemand die een engel voorstelde bedrogen werden, moeten ongetwijfeld gelooven dat het gemakkelijk is, om

de rol van een engel te spelen en dat de menschen in dit opzicht zeer licht te bevredigen zijn. Hij zou daarover spoedig opheldering bekomen, door het eens te probeeren. Indien hij zich onder verstandige menschen zou laten zien, en zich als een engel voorstellen, zou hij zich kunnen overtuigen, dat de menschen veel minder lichtgeloovig zijn als Olivier Cowdery, Martin Harris en de Whitmer en Smith families beschuldigd worden geweest te zijn. Wanneer mannen zooals deze vóór de wereld opstaan en met nuchtere woorden getuigen, dat zij hemelsche boden gezien hebben, mag men met volle zekerheid aan hunne getuigenis geloof hechten. In zulke zaken kan men niet zeer gemakkelijk bedrogen worden. De invloed die de tegenwoordigheid van zulk een wezen met zich brengt, kan door sterfelijke menschen niet medegedeeld worden. Het is even zoo verstandig om te vermoeden, dat Daniël door den engel bedrogen werd, als te vooronderstellen, dat deze drie getuigen het offer van zulke bedriegerijen waren.

Is eene verdere getuigenis noodig? Zoo ja, dan wordt deze ons door de wereld gegeven. Iedere dag brengt nieuwe bewijzen, dat God door den Profeet Joseph Smith heeft gesproken. De omwentelingen in de natuur, de bewegingen onder de volkeren, en het tegenwoordig standpunt der Kerk leveren tezamen het bewijs, dat Joseph Smit een profeet Gods was. Daar bij komt de getuigenis in het hart van de geloovigen. Zij die de waarheid liefhebben, zijn in staat het te begrijpen. Zij ontvangen er den indruk van, die zich met onuitwisbare trekken in hunne harten grift. Zij gevoelen het in hun eigen geweten, dat het werk van goddelijken oorsprong is en worden daardoor levende getuigen van de zending van Joseph Smith, den Profeet.

DER STERN.

Het Volk van Zion.

Toen President Mc. Kinley eenige maanden geleden een leger vrijwilligers opriep om in den Spaansch-Amerikaanschen oorlog te dienen, moest ook Utah als een van de Vereenigde Staten haar deel voor dit leger opleveren: Een gedeelte van de troepen van Utah was voor de Philippijnsche Eilanden bestemd, en maakten de reis via San Francisco, California. Alvorens zich in te schepen, hielden zij zich eenige dagen in deze wereldstad op. Hun kamp werd gedurende dien tijd door vele Californiërs bezocht, die met het voorkomen van de soldaten van Utah uiterst voldaan schenen te zijn. De Californische dagbladen zeggen, dat velen verwonderd waren over den schoonen lichaamsbouw en het mannelijk voorkomen van het meerendeel der zonen van Utah.

Het is een feit, dat, waar de zonen en dochteren van Utah zich in de wereld vertoonen, zij de aandacht trekken door hunne bekwaamheden en ontwikkeling op bijna elk gebied. De oorzaak, waarom zij in vele dingen verheven zijn boven hunne medemenschen in andere plaatsen, ligt voornamelijk in hunne levenswijze,

gewoonten, omgevingen en godsdienst, die in Utah, als een geheel genomen, zeer verschillend zijn van de bestaande toestanden in andere landen. Het is ontegensprekelijk de bijzondere godsdienst van het grootste gedeelte der inwoners van Utah, die zulk een opmerkelijken invloed op de gewoonten, het leven en het karakter van dat volk uitoefent. De openbaringen van hunnen godsdienst leeren waarheden en beginselen, die tot heden voor bijna de gansche christenwereld onbekend waren, en die het voor haar moeilijk is aan te nemen, doch die tot hare ontwikkeling, vooruitgang en veredeling zouden strekken, indien zij ze wilde ontvangen.

Het volk van Utah en van sommige der omliggende staten wordt een godsdienst geleerd, waarvan een der voornaamste eigenschappen is, dat de leerlingen welke gegeven worden, praktisch zijn en berekend op 's menschen tijdelijk zoowel als eeuwig heil. Hetgeen dient om de lichameijike krachten en gezondheid te bevorderen wordt beschouwd als eene noodzakelijkheid om zijn geluk en welvaren op aarde te vermeerderen; daarom wordt het volk geleerd zich van die dingen te onthouden, welke schadelijk zijn voor de gezondheid. In zooverre het volk de raadgevingen van zijne leiders volgt, is onzedelijkheid onbekend. Utah bezit een van de beste scholenstelsels, en de Kerk heeft hare Vereenigingen tot „Onderlinge Ontwikkeling” voor de jeugd, terwijl hare Zondagscholen door jong en oud bezocht worden. Deze voordeelen worden ook niet beperkt tot zekere klassen of tot de bevolking der steden, maar in ieder dorp en in iedere stad heeft het volk gelegenheid, om opvoeding te genieten en zijne verstandelijke vermogens te ontwikkelen. De grootste reden van den vooruitgang van het volk der Heiligen der laatste Dagen is echter, dat hun geleerd wordt te zoeken naar de gemeenschap en de leiding van den Heiligen Geest, die licht en wijsheid in grootere mate geeft, dan op eenige andere wijze kan verkregen worden, en die alleen een leidsman is in alle waarheid. Van alle bronnen tot opvoeding en ontwikkeling van den mensch is Hij de rijkste, en de eenige die haren goeden invloed in alle richtingen kan uitwerken, en is daarom voor degenen die Hem in het bijzonder zoeken, van de grootste waarde.

Toestanden en omgevingen in het verledene hebben er veel toe bijgedragen om het karakter van het volk te vormen. Door dikwijls door beproeving en tegenspoed te moeten gaan, is zijne weerstandbiedende kracht toegenomen. Het volk heeft groote opofferingen moeten maken, en wordt nog van tijd tot tijd daartoe geroepen; doch dit is slechts een middel waardoor zelfzuchtige neigingen bestreden worden. Plichten, zendingen en andere verantwoordelijkheden, die aan de leden van de Kerk opgelegd worden, sporen hen aan tot het inspannen van hunne krachten en het ontwikkelen van hunne talenten. Is het vreemd, wanneer men de voordeelen betracht, welke door het volk van Utah genoten worden, en nagaat wat de uitwerking daarvan op het volk moet zijn, dat hunne jonge mannen en vrouwen in het algemeen be-

wonderd worden, wanneer zij zich in de wereld vertoonen? Een volk dat te midden van zulke toestanden opgevoed wordt, moet verheven zijn boven andere volkeren.

De Heiligen der laatste Dagen, voornamelijk in Utah en de omliggende staten, zijn begunstigd boven andere volkeren; en daarom moet meer van hen verwacht worden. Zij hebben eene bijzondere zending te volbrengen, namelijk de ware beginselen van geluk, vooruitgang en zaligheid onder het menschedom te verbreiden. En terwijl slechts een zeker aantal menschen het Evangelie zelf aanneemt, wordt het onvaste fundament waarop het menschedom bouwt, op vele plaatsen geschokt, en vinden de beginselen en waarheden, welke de Heiligen der laatste Dagen verkondigen, steeds meer ingang onder de volkeren en godsdienststelsels, terwijl het oude waarin geene waarheidskracht ligt, moet vervallen, totdat alle boosheid zal ophouden, Satan zal gebonden zijn en „het rijk en de heerschappij en de grootheid der koninkrijken onder den ganschen hemel zal gegeven worden aan het volk der heiligen der hooge plaatsen;” en waarheid, „recht en gerechtigheid de aarde zullen bedekken, gelijk de wateren den bodem der zee.”

Groote Gevolgen van een klein Begin.

De samenstelling van eene nieuwe brug over de draaikolken van den Niagara waterval, wat nu plaats vindt, wekt nu weder eene herinnering op aan den tijd en manier op welke de eerste brug gebouwd werd. Het was in 1848, en het vormde en vormt nog eene indrukwekkende les, onder vele gelijksoortige, hoe groote dingen voortkomen uit kleine. Al den tusschentijd is de brug een voorwerp van bijna even zoo groot belang geweest als de waterval zelf, en het reizen op dezelve van de Amerikaansche naar de Canadeesche zijde of vice versa was aanhoudend en deelde aan den mensch eene ondervinding mede, die nimmer te vergeten was. De natuur en de kunst vereenigen zich te zaam om eene prachtige uitwerking te veroorzaken en toch onophoudelijk worstelen en spannen zij hunne krachten in tegen elkander. De indrukwekkende voortreffelijkheid van het gezicht was nergens zoo beslist, zoo volkomen gevoeld, als door over die brug te gaan; en binnen korten tijd zal de beeldstormende hand des tijds haar terzijde gezet hebben, haar in stukken breken, en niets van haren roem en triomf everlaten dan hetgeen bestaat in de bewaarplaats van het geheugen. Aldus gaan wij vooruit

In de stad Lincoln, Nebraska, woont een oude man, genaamd Homan Walsh. Waarschijnlijk is zijne herinnering aan den bouw van de oude brug heel levendig, niettegenstaande zijnen ouderdom van zestig jaren of meer. Hij was een schooljongen, toen zij begonnen werd en hij nam er een deel aan, dat misschien klein genoeg scheen, doch het middel mag geweest zijn om het werk een geruimen tijd voorwaarts te helpen. Zijne taak was overeen-

komstig de les waarover in het begin van dit artikel gesproken werd. Hij was bedreven in het oplaten van vliegers en terwijl de ondernemers eenige middelen zochten om gemeenschap vast te stellen met den tegenovergestelden oever, kwam het bij een van hen op, dat Master Walsh en zijn vlieger in staat konden zijn om het vraagstuk op te lossen. Hij werd voor het werk aangenomen en kreeg den vlieger er over, maar een hevige wind wilde hem niet laten vallen. Het wachthouden gedurende den geheelen nacht werd met goed gevolg beloond; de vlieger viel op den tegenovergestelden oever, maar zooveel touw was er afgelaten, dat het naar beneden zakte tot in de rivier en door het drijvend ijs gebroken werd. Een andere poging was voorspoediger. Het touw was het middel om er een sterk koord over te trekken, wat gevolgd werd door een dikke lijn, toen een kabel. Meer kabels werden geplaatst en een ijzeren mand werd er aan gehecht, totdat het werk goed op weg was en tot voltooiing gebracht werd. De jongen werd met vijftig dollars in geld beloond, eene groote hoeveelheid geld in die dagen en eene groote hoeveelheid voor een jongen ten allen tijde.

Daar is voedsel voor overweging in dit kleine voorval. Het zoude niet alleen een bron van gedachtenvolle bewondering zijn, maar om ons te herinneren aan de heilige vermaning, zoo dikwijls ontkent en veracht, om de kleine dingen der aarde niet te vermaden. Door de toevallige waarnemingen van Watts in zijne ledige oogenblikken werd de menschelijke familie in het bezit geplaatst van de stoom-machine en als het ware in eenen sprong van middeleeuwsche toestanden naar de meest gevorderde verplaatst. Franklin raakte met hetzelfde hulpmiddel dat door den jongen Walsh gebruikt werd, de electriche bewaarplaats boven aan en bracht den stroom naar de aarde; dit werd genoemd een jongensachtige nuk van geen gevolg, maar het beginsel voor het menschdom onthuld, was bestemd om in latere jaren zoo veel goed te doen in de richting van bovennatuurkundigen vooruitgang, als de stoom-machine volbracht had in den natuurkundigen vooruitgang. En dus is het dat, terwijl de wereld vol is van gebeurtenissen welke ongemerkt voorbij gaan, wanneer deze te zamen vergaderd en ontleed worden, zij ons toonen, hoe waar zoo wel als dichterlijk het is, dat

Kleine droppels water,
Kleine greintjes-zand,
Maken groote zeeën
En het schoone land.

DESERET NEWS.

Koning Menelik van Abessinië is voornemens in 1900 een bezoek aan Jeruzalem te brengen en het graf van Salomo te bezoeken, die 3000 jaar geleden zijn over-over-grootmoeder, de Koningin van Seba, zoo gastvrij heeft ontvangen. Volgens de overlevering in Abessinië heete deze Koningin Rilkie en stamt Menelik van haar af in het 97e heslacht.

De N. Sprok.

Begin te huis.

Vele menschen denken, dat werk voor Christus iets grootsch moet zijn, dat buiten geschiedt in het openbaar. Zij verbeelden zich, dat om in den dienst van Christus te zijn, zij eene Zondags-school-klas moeten leeren, of als zendeling uitgaan, of de zieke menschen in de hospitalen bezoeken, of in gevangnissen zendingen der barmhartigheid vervullen. Deze zijn allen schoone en en gewichtige bedieningen, en Christus verlangt, dat sommigen uwer deze dingen ook doen; doch de allereerste plaats waar gij Hem dienen moet, is in uw eigen huis. Indien gij die kleine plaats liefelijk maakt, zult gij te meer gereed zijn, om buiten een zegen te zijn. Zij die tehuis de beste Christenen zijn, zijn de besten overal.

Dr. J. R. MILLER.

Wanneer eene booze of onriene gedachte ook slechts de schaduw van hare naderende tegenwoordigheid werpt op uwe ziel, sta op dan, in al uwe manlijke kracht, en verban ze, vóór het te laat is! Redeneert niet, stel niet uit, luister niet, maar slinger de verfoeilijke influistering van u weg, als of het eene vergiftige slang was, en verwijder ze voor immer.

Mededeelingen.

Wij hadden het genoegen, Donderdag 18 Aug. President Jos. W. Mc. Murrin, van het Presidentschap der Europeesche Zending, te ontmoeten. Hij was op de terugreis van Italië naar Engeland, en heeft zich eenen halven dag te Rotterdam opgehouden. Het spijt ons zeer, dat hij niet langer in ons midden kon blijven, om onze vergaderingen bij te wonen en van zijne gewaardeerde leeringen mede te deelen. Doch zijne spoedige tegenwoordigheid in het hoofdkantoor te Liverpool werd vereischt.

Toen Ouderling D. J. Nijveld zich op reis begeven heeft naar zijn tehuis in Zion, zijn twee jonge broeders van Rotterdam aan zijne zorg toevertrouwd, om gedurende hunne reis onder zijn toezicht te staan. Zij hebben zich den 18den Aug. te Glasgow op de stoomboot *Ethiopia* ingescheept.

I N H O U D:

Redevoering	Blz. 257	Het Volk van Zion	Blz. 268
Een rollende Kerk	" 263	Groote Gevolgen van een	" 270
Een Groenlandsch Nieuwsblad	" 263	klein Begin	" 271
Een vriendelijke Stem uit Utah	" 264	Begin te huis	" 271
Notitie van Conferentie	" 264	Mededeelingen	" 272
De Aard der Zending van Joseph Smith	" 265		

Uitgave van ALF. L. FARRELL, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.